

III

(Ettevalmistavad aktid)

EUROOPA KESKPANK

Soovitus võtta vastu nõukogu määrus, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 2532/98 Euroopa Keskpanga volituste kohta rakendada sanktsioone

(EKP/2014/19)

(esitatud Euroopa Keskpanga poolt)

(2014/C 144/02)

SELETUSKIRI

I. SISSEJUHATUS

Euroopa Liidu Nõukogu võttis 23. novembril 1998. aastal vastu nõukogu määruse (EÜ) nr 2532/98⁽¹⁾. Võttes arvesse kogemusi, mis on saadud aastate jooksul määruse (EÜ) nr 2532/98 kohaldamisel Euroopa Keskpanga (EKP) mitmetes pädevusvaldkondades, ning asjaolu, et EKP pädevust rakendada sanktsioone laiendati nõukogu määrusega (EL) nr 1024/2013,⁽²⁾ tuleb nüüd kaaluda teatavaid muudatusi määruuses (EÜ) nr 2532/98. Selleks peab järgima Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 129 lõikes 4 sätestatud korda.

II. ÜLDISED KAALUTLUSED

EKP-le määrusega (EL) nr 1024/2013 pandud ülesannete täitmiseks võib EKP selle määruse artikli 18 kohaselt määrata rahalisi halduskaristusi, „kui krediidasutused, finantsvaldusettevõtjad või segafinantsvaldusettevõtjad ei täida tahtlikult või hooletuse tõttu mõne asjakohase vahetult kohaldatava liidu õigusakti nõudeid, millega seoses volitatakse pädevaid asutusi asjakohase liidu õiguse alusel kohaldama rahalist halduskaristust”⁽³⁾ või sanktsioone „EKP määruste või otsuste rikkumise eest”⁽⁴⁾ (edaspidi ühiselt „halduskaristused”). Riikide pädevatel asutustel on ühtse järelevalvemehhanismi raames endiselt pädevus määrata halduskaristusi riigi õigusaktide rikkumise eest, kuid nad võivad määrata neid karistusi krediidasutustele, kelle üle EKP teostab vahetut järelevalvet, ainult siis, kui EKP nõuab neilt sellel eesmärgil menetluse algatamist.

Põhimõtted ja menetlus, mis kehtivad vahetult kohaldatava liidu õigusakti rikkumise eest rahaliste halduskaristuste määramise suhtes vastavalt määruse (EL) nr 1024/2013 artikli 18 lõikele 1, on sätestatud määruuses (EL) nr 1024/2013 ja Euroopa Keskpanga määruuses (EL) nr 468/2014 (EKP/2014/17)⁽⁵⁾. Määruse (EL) nr 1024/2013 artikli 18 lõike 7 kohaselt võib EKP kooskõlas määrusega (EÜ) nr 2532/98 määrata karistusi EKP määruste või otsuste rikkumise eest. Määruse (EL) nr 1024/2013 artikli 18 lõikes 4 on sätestatud, et EKP kohaldab artiklit 18 „kooskõlas määruse (EL) nr 1024/2013 artikli 4 lõike 3 esimeses lõigus osutatud õigusaktide, sealhulgas vajaduse korral määruuses (EÜ) nr 2532/98 esitatud menetlustega”.

⁽¹⁾ Nõukogu 23. novembri 1998. aasta määrus (EÜ) nr 2532/98 Euroopa Keskpanga volituste kohta rakendada sanktsioone (EÜT L 318, 27.11.1998, lk 4). Euroopa Keskpank on varem esitanud nõukogule oma soovitusi EKP/1998/9 seoses nõukogu määrusega (EÜ) Euroopa Keskpanga volituste kohta rakendada sanktsioone (EÜT C 246, 6.8.1998, lk 9).

⁽²⁾ Nõukogu 15. oktoobri 2013. aasta määrus (EL) nr 1024/2013, millega antakse EKP-le eriulesanded seoses krediidasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalve poliitikaga (ELT L 287, 29.10.2013, lk 63).

⁽³⁾ Määruse (EL) nr 1024/2013 artikli 18 lõige 1.

⁽⁴⁾ Määruse (EL) nr 1024/2013 artikli 18 lõige 7.

⁽⁵⁾ Euroopa Keskpanga 16. aprilli 2014. aasta määrus (EL) nr 468/2014, millega kehtestatakse raamistik Euroopa Keskpanga ja riiklike pädevate asutuste vaheliseks ning riiklike määratud asutustega tehtavaks koostööks ühtse järelevalvemehhanismi raames (ühtse järelevalvemehhanismi raammäärus) (EKP/2014/17) (ELT L 141, 14.5.2014, lk 1).

Eeltoodut arvestades on eriti tähtis luua ühtne kord EKP poolt selliste halduskaristuste määramiseks, mis on seotud EKP järelevalveülesannete täitmisega määruse (EL) nr 1024/2013 alusel.

Lisaks erinevad teatavad määruses (EÜ) nr 2532/98 sätestatud reeglid määruses (EL) nr 1024/2013 sätestatutest. See puudutab eriti määruses (EÜ) nr 2532/98 sätestatud trahvide ning karistusmaksete ülemmäärasid, menetlusreegleid ning tähtaegu.

Seetõttu soovitatakse määruses (EÜ) nr 2532/98 järgmisi muudatusi.

- a) Tuleks lisada uus artikkel 1a, milles määratletakse teatavad üldpõhimõtted, mis kehtivad kõikide EKP rakendatavate halduskaristuste suhtes seoses oma järelevalveülesannete täitmisega või sanktsiooni rakendamise kohta seoses järelevalvega mitteseotud ülesannetega, ning täpsustada nende suhtes asjakohaste selliste sätete kohaldamisala.
- b) Lisada tuleks uued artiklid 4a kuni 4c, mis käsitlevad EKP poolt järelevalveülesannete täitmisel määratavate halduskaristuste tingimusi. Uute artiklite eesmärgiks on eristada EKP poolt järelevalveülesannete täitmisel rakendatavate halduskaristuste sätetest, mis kehtivad selliste sanktsioonide suhtes, mida EKP võib rakendada seoses oma järelevalvega mitte seotud ülesannetega. See tagab, et ühtne kord kehtib kõikidele EKP halduskaristustele, mida määratakse järelevalve valdkonnas, võttes samas arvesse ka määruses (EL) nr 1024/2013 sätestatud eeskirju.
- c) Täiendavaid muudatusi tuleb teha tagamaks, et määruse (EÜ) nr 2532/98 artiklites 2 kuni 4 sätestatud sanktsioonide rakendamise põhimõtted ja menetlused on kooskõlas nendega, mis käsitlevad EKP poolt halduskaristuste määramist järelevalveülesannete täitmisel vastavalt määrusele (EL) nr 1024/2013.

III. ARTIKLITE SELGITUSED

Artikkel 1 „Mõisted”

Karistusmaksete määratlus

Karistusmaksete määratlust tuleb muuta kahel põhjusel. Esiteks tuleks samamoodi nagu teistes sellekohastes liidu õigusnormides⁽¹⁾ selgelt märkida, et EKP võib kasutada karistusmaksid mitte ainult jätkuva rikkumise eest karistamiseks, vaid ka selleks, et sundida ettevõtjaid järgima EKP määrust või otsust. Teiseks viitab määratlus seoses rikkumise lõpetamist nõudvast otsusest teatamisega praegu määruse (EÜ) nr 2532/98 artikli 3 lõike 1 teisele lõigule. Kuna EKP poolt tema järelevalveülesannete täitmisel rakendatud sanktsioonide suhtes peaks kehtima erinev otsustusmenetlus, tuleks määratluses viidata sellele menetlusele.

Selle tulemusel tuleks „sanktsioonide” määratlust samuti muuta selliselt, et kustutatakse viide, mille kohaselt on karistusmaks „rikkumise eest määratav”.

⁽¹⁾ Vt nt komisjoni 12. juuli 2012. aasta delegeeritud määruse (EL) nr 946/2012 (millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 1060/2009 Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve poolt reitinguagentuuridele trahvide määramise menetluseeskirjadega, sealhulgas kaitseõigust käsitlevate normide ja ajaliste sätetega) (ELT L 282, 16.10.2012, lk 23) artikli 4 teine lõik; Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. juuli 2012. aasta määruse (EL) nr 648/2012 (börsiväliste tuletisinstrumentide, kesksete vastaspoolte ja kauplemisteabe-hoidlate kohta) (ELT L 201, 27.7.2012, lk 1) artikli 66 lõige 1; komisjoni 16. juuli 2012. aasta rakendusmääruse (EL) nr 646/2012 (millega nähakse ette Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 216/2008 kohaste trahvide ja karistusmaksete üksikasjalikud rakenduseeskirjad) (ELT L 187, 17.7.2012, lk 29) artikli 16 lõige 1; Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. mai 2011. aasta määruse (EL) nr 513/2011 (millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1060/2009 reitinguagentuuride kohta) (ELT L 145, 31.5.2011, lk 30) artikli 36b lõige 1; Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. veebruari 2008. aasta määruse (EÜ) nr 216/2008 (mis käsitleb tsiviilennunduse valdkonna ühiseeskirju ja millega luuakse Euroopa Lennundusohutusamet ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 91/670/EMÜ, määrus (EÜ) nr 1592/2002 ning direktiiv 2004/36/EÜ) (ELT L 79, 19.3.2008, lk 1) artikli 25 lõike 1 punkt b; nõukogu 20. jaanuari 2004. aasta määruse (EÜ) nr 139/2004 (kontrolli kehtestamise kohta ettevõtjate koondumiste üle) (EÜ ühinemismäärus) (EÜT L 23, 29.1.2004, lk 1) artikkel 15; nõukogu 16. detsembri 2002. aasta määruse (EÜ) nr 1/2003 (asutamislepingu artiklites 81 ja 82 sätestatud konkurentsieeskirjade rakendamise kohta) (EÜT L 1, 4.1.2003, lk 1) artikkel 24.

*Artikkel 1a „Üldpõhimõtted ja kohaldamisala”***Kohaldamisala**

Kuigi määrus (EÜ) nr 2532/98 sätestab vastavalt Euroopa Keskpanga ja Euroopa Keskpankade Süsteemi põhikirja artiklile 34.3 tingimused, mille kohaselt EKP-l on õigus rakendada sanktsioone ettevõtjate suhtes, kes ei täida EKP määrustes ja otsustes sätestatud kohustusi, tuleb kohaselt arvesse võtta määrust (EL) nr 1024/2013, mis sisaldab mitmeid sätteid, mis on otseselt asjakohased seoses EKP volitustega määrata oma järelevalveülesannete täitmisel halduskaristusi. Seega, ehkki põhimõtteliselt kohalduvad määruse (EÜ) nr 2532/98 sätted kõikidele sanktsioonidele, mida EKP-l on õigus rakendada EKP määruste ja otsuste rikkumiste korral, tuleb lõpetada teatavate määruse (EÜ) nr 2532/98 sätete kohaldamine, mis on vastuolus määrusega (EL) nr 1024/2013 osas, mis puudutab halduskaristuste rakendamist seoses EKP järelevalveülesannete täitmisega, või neid muuta.

Avaldamine

EKP-l on õigus avaldada iga otsus halduskaristuse rakendamise kohta seoses oma järelevalveülesannete täitmisega või sanktsiooni rakendamise kohta seoses järelevalvega mitteseotud ülesannetega, olenemata sellest, kas see on edasi kaevatud või mitte. Seega kehtib kõikide EKP otsuste suhtes sama avaldamiskord. EKP kohaldab sellisele avaldamisele asjakohast liidu õigust olenemata siseriikliku seaduse või muu õigusakti sättest ning peab vastavalt kaaluma otsuse avaldamise proportsionaalsust, arvestades määratud sanktsiooni või halduskaristuse rangust ning samuti avaldamise mõju finantsüsteemi stabiilsusele.

*Artikkel 2 „Sanktsioonid”***Kohustuse täitmata jätmine**

Määruse (EÜ) nr 2532/98 artikli 2 lõige 4 viitab artikli 3 lõikes 4 sätestatud menetlusele, mis ei tohiks olla kohaldatav halduskaristuste määramise suhtes seoses EKP poolt järelevalveülesannete täitmisega. Seetõttu tuleb lisada viide artiklis 4b sätestatud otsustusmenetlusele.

*Artikkel 3 „Menetluskord”***Rikkumismenetluse algatamise pädevus**

Artikli 3 lõikes 1 olev viide EKP juhatusel kui rikkumismenetluse algatamiseks pädevale organile tuleb välja jätta, et EKP saaks artikli 6 lõike 2 alusel kehtestatavas määruses kindlaks määrata, milline tema siseorgan väidatava rikkumise uurimise läbi viib. Pädevus teha sanktsiooni rakendamise otsus jääb uue artikli 4b kohaselt EKP juhatusel.

Suhe riigisese pädevusega

Artikli 3 lõiget 10 tuleks muuta selliselt, et see ei viitaks mitte ainult Euroopa Keskpankade Süsteemile antud ülesannetele vaid ka ülesannetele, mis on EKP-le antud asutamislepingu artikli 127 lõikega 6. Artikli 3 lõike 10 viimast lauset tuleks muuta, et see kajastaks ka EKP uut järelevalvepädevust.

Artikkel 4a „Erireeglid seoses EKP poolt järelevalveülesannete täitmisel rakendatavate sanktsioonide ülemmääradega”

Selliste rahaliste halduskaristuste ülemmäär, mida EKP võib määrata määruse (EL) nr 1024/2013 artikli 18 lõike 1 alusel vahetult kohaldatava liidu õigusakti nõuete rikkumisel, ületab suuresti ülemmäära, mis on lubatav määruse (EÜ) nr 2532/98 kohaselt. Seda erinevust ei saa pidada põhjendatuks, kuna EKP määruse või otsuse rikkumine ei ole tingimata vähem tõsine kui vahetult kohaldatava liidu õigusakti rikkumine. Seetõttu peaksid kehtima samad ülemmäärad kõikidele halduskaristustele, mida EKP määrab ühtse järelevalvemehhanismi raames järelevalvatavatele krediitiasutustele. Samamoodi tuleks muuta ka EKP poolt järelevalve valdkonnas määratavate karistusmaksete ülemmäärasid.

Seetõttu ei peaks artikli 2 lõige 1 kohalduma halduskaristustele, mida EKP rakendab oma järelevalveülesannete täitmisel.

*Artikkel 4b „Erireeglid seoses EKP poolt järelevalveülesannete täitmisel rakendatavate sanktsioonidega”***Otsustusmenetlus**

Määruse (EL) nr 1024/2013 artikli 25 lõikes 2 on sätestatud eraldatuse põhimõte, mille kohaselt EKP täidab talle määrusega (EL) nr 1024/2013 antud ülesandeid rahapoliitikaga seotud ülesannetest ja muudest ülesannetest eraldi. Sellest artiklist tulenevalt tuleks määrust (EÜ) nr 2532/98 muuta, nähes selles samamoodi nagu määruse (EL) nr 1024/2013 artiklis 26 järelevalve valdkonnas halduskaristuste rakendamisel ette otsustusmenetluse, mis hõlmab järelevalvenõukogu ja EKP nõukogu. See oleks kooskõlas ka Baseli pangajärelevalve komitee dokumendiga „Core Principles for Effective Banking Supervision”⁽¹⁾ ning vajadusega tagada, et isikutele karistusi määravad asutused on samad, mis teostavad nende üle järelevalvet.

Läbivaatamismenetlus

EKP nõukogu poolt järelevalve valdkonnas tehtud halduskaristuse rakendamise otsuse vaatab vastavalt määruse (EL) nr 1024/2013 artiklile 24 läbi vaidlustusnõukogu, kui füüsiline või juriidiline isik nõuab sellise talle adresseeritud või teda otseselt või isiklikult puudutava otsuse läbivaatamist. Sellest tulenevalt tuleks määrust (EÜ) nr 2532/98 muuta, nähes selles samamoodi nagu määruse (EL) nr 1024/2013 artiklis 24 järelevalve valdkonnas halduskaristuste määramisel ette läbivaatamismenetluse EKP vaidlustusnõukogu poolt.

Eeltoodut arvestades ei peaks artikli 3 lõiked 1 kuni 8 kohaldama halduskaristustele, mida EKP rakendab oma järelevalveülesannete täitmisel.

*Artikkel 4c „Järelevalve valdkonnas määratud halduskaristuste tähtajad”***Tähtajad**

Tähtajad, mida kohaldatakse karistuste määramisel ja täitmisele pööramisel seoses EKP järelevalvega mitte seotud ülesannetega, on praktikas hästi toimunud, eriti tänu selle uurimise suhtelisele lihtsusele, mis on nõutav tuvastamiseks, kas rikkumine on toime pandud, st kas on rikutud kohustuslike reservide nõudeid, tagatise kõlblikkuse reegleid, statistilise aruandluse nõudeid. Arvestades, et väidetavate rikkumiste uurimine järelevalve valdkonnas on keerukam, peaksid selles valdkonnas halduskaristuste määramiseks ja täitmisele pööramiseks kehtima pikemad tähtajad võrreldes tähtaegadega, mida kohaldatakse järelevalvega mitte seotud ülesannete raames rakendatavate sanktsioonide puhul. See on samuti kooskõlas tähtaegadega, mis on sätestatud määruses (EÜ) nr 1/2003 seoses konkurentsieskirjade rikkumistega. Kuna kõikide halduskaristuste suhtes, mida EKP võib järelevalve valdkonnas ettevõtjatele määrata, peaksid kehtima samad tähtajad olenemata sellest, kas need halduskaristused on seotud EKP otsuse või määruse või vahetult kohaldatava liidu õigusakti rikkumisega, peaksid artiklis 4c sätestatud tähtajad kohaldama halduskaristustele, mida EKP määrab oma järelevalveülesannete täitmisel.

Nende tähtaegade peatumine ja katkemine peaksid olema reguleeritud samamoodi, võttes samuti arvesse, et rikkumismenetlus järelevalve valdkonnas võib kattuda samadel faktilistel asjaoludel põhineva kriminaaluurimise ja kriminaalmenetlusega.

Eeltoodut arvestades ei peaks artikkel 4 kohaldama halduskaristustele, mida EKP rakendab oma järelevalveülesannete täitmisel.

⁽¹⁾ Vt Baseli pangajärelevalve komitee dokumendi „Core Principles for Effective Banking Supervision”, september 2012, põhimõte 1 ja eriti põhikriteerium 6(b) ning põhimõte 11 ja eriti põhikriteerium 7, mis mõlemad nõuavad, et tõhusas pangajärelevalve süsteemis oleks igal pankade ja pangakontsernide üle järelevalve teostajal selged kohustused ja eesmärgid, sealhulgas õigus rakendada erinevaid sanktsioone, ning samuti et järelevalve teostaja käsutuses oleks piisavalt järelevalvevahendeid, sealhulgas pankade suhtes sanktsioonide rakendamise võimalus, et tagada õigeaegsed parandusmeetmeid. Avaldatud Rahvusvaheliste Arvelduste Panga veebilehel www.bis.org.

Soovitus võtta vastu:

**„NÕUKOGU MÄÄRUS,
millega muudetakse määrust (EÜ) nr 2532/98 Euroopa Keskpannga volituste kohta rakendada
sanktsioone**

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eelkõige selle artikli 132 lõiget 3,

võttes arvesse Euroopa Keskpankade Süsteemi ja Euroopa Keskpannga põhikirja, eelkõige selle artiklit 34.3,

võttes arvesse Euroopa Keskpannga soovitust,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni arvamust,

toimides aluslepingu artikli 129 lõikes 4 ning Euroopa Keskpankade Süsteemi ja Euroopa Keskpannga põhikirja artiklis 41 sätestatud korras,

ning arvestades järgmist:

- (1) Määruses (EÜ) nr 2532/98⁽¹⁾ on määratletud kooskõlas Euroopa Keskpankade Süsteemi ja Euroopa Keskpannga põhikirjaga (edaspidi „EKPSi põhikirj”) piirangud ja tingimused, mille kohaselt Euroopa Keskpank (EKP) võib määrata trahve ja karistusmaksleid ettevõtjatele, kes ei täida tema määrustes ja otsustes sätestatud tingimusi.
- (2) EKP on kohaldanud määrust (EÜ) nr 2532/98 sanktsioonide rakendamiseks oma mitmes pädevusvaldkonnas, sealhulgas liidu rahapoliitika teostamisel, maksesüsteemide käitamisel ja statistilise teabe kogumisel.
- (3) Nõukogu määrus (EL) nr 1024/2013⁽²⁾ volitab EKP-d määrama krediitiasutustele, kelle suhtes ta teostab järelevalvet: a) rahalisi halduskaristusi vahetult kohaldatavas liidu õigusaktis või EKP määruses või otsuses sätestatud nõude rikkumise korral ja b) sanktsioone EKP määruse või otsuse rikkumise korral (edaspidi ühiselt „halduskaristused”).
- (4) Määruse (EL) nr 1024/2013 artikli 18 lõikes 7 on sätestatud, et EKP võib talle selle määrusega antud ülesannete täitmiseks kooskõlas määrusega (EÜ) nr 2532/98 määrata sanktsioone EKP määruste või otsuste rikkumise eest.
- (5) Määrus (EL) nr 1024/2013 sisaldab mitmeid sätteid, mis on otseselt asjakohased seoses EKP volitustega määrata rahalisi halduskaristusi seoses oma järelevalveülesannetega. Selles suhtes on teatavad määruse (EÜ) nr 2532/98 sätteid vastuolus määrusega (EL) nr 1024/2013. Seetõttu on vaja määratleda need määruse (EÜ) nr 2532/98 sätteid, mida tuleks muuta, et luua sidus kord EKP poolt sanktsioonide määramiseks tema järelevalveülesannete täitmisel määruse (EL) nr 1024/2013 alusel.
- (6) EKP avaldab otsused, millega määratakse rahalised halduskaristused vahetult kohaldatava liidu õigusakti rikkumise korral ja sanktsioonide määramisele EKP määruste või otsuste rikkumise korral, mõlemal juhul nii järelevalve valdkonnas kui ka järelevalvega mitteseotud valdkondades, välja arvatud juhul, kui avaldamine oleks ettevõtjale määratud rahalise halduskaristuse või sanktsiooni raskust arvestades ebaproportsionaalne või kui see kahjustaks finantsturgude stabiilsust.

⁽¹⁾ Nõukogu 23. novembri 1998. aasta määrus (EÜ) nr 2532/98 Euroopa Keskpannga volituste kohta rakendada sanktsioone (EÜT L 318, 27.11.1998, lk 4).

⁽²⁾ Nõukogu 15. oktoobri 2013. aasta määrus (EL) nr 1024/2013, millega antakse Euroopa Keskpanngale eriülesanded seoses krediitiasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalve poliitikaga (ELT L 287, 29.10.2013, lk 63).

- (7) Et tagada järjekindlus võrdselt tõsiste rikkumiste kohtlemisel, ei tohiks sellise trahvi ülemmäär, mille EKP võib järelevalve valdkonnas määrata ettevõtjale EKP määruses või otsuses sätestatud nõude rikkumise eest, erineda sellise trahvi ülemmäärast, mille EKP võib määrata ettevõtjale vahetult kohaldatava liidu õigusakti rikkumise eest. Kõikide EKP poolt järelevalveülesannete täitmisel määratud trahvide suhtes peaksid seetõttu kehtima samad ülemmäärad.
- (8) EKP peaks saama määrata karistusmaksleid ettevõtjatele, et sundida neid täitma EKP määrusi või otsuseid järelevalve valdkonnas või et lõpetada jätkuv rikkumine. Karistusmakslede ülemmäärad peaksid olema vastavuses järelevalve valdkonnas kohaldatavate trahvide ülemmääradega.
- (9) Määruse (EL) nr 1024/2013 artiklis 25 on sätestatud eraldatuse põhimõte, mille kohaselt EKP täidab talle määrusega (EL) nr 1024/2013 antud ülesandeid ilma rahapoliitikaga seotud ülesandeid ja muid ülesandeid mõjutamata ning nendest eraldi. Eraldatuse põhimõtte toetamiseks on vastavalt artiklile 26 asutatud järelevalvenõukogu, mille ülesandeks on muu hulgas valmistada ette EKP nõukogu otsuse eelnõud järelevalve valdkonnas. Lisaks vaatab EKP nõukogu otsused artiklis 24 sätestatud alustel ja korras läbi vaidlustusnõukogu. Võttes arvesse eraldatuse põhimõtet ning järelevalvenõukogu ja vaidlustusnõukogu moodustamist, peab kehtima kaks eraldi menetlust: a) kui EKP kaalub halduskaristuste rakendamist järelevalveülesannete täitmise raames, teeb sellekohase otsuse EKP nõukogu järelevalvenõukogu poolt esitatava lõpliku otsuse eelnõu alusel ning otsuse võib läbi vaadata vaidlustusnõukogu, ning b) kui EKP kaalub sanktsioonide rakendamist järelevalvega mitte seotud ülesannete täitmise raames, teeb sellekohase otsuse EKP juhatus ning otsuse võib läbi vaadata EKP nõukogu.
- (10) Tulenevalt järelevalve valdkonnas läbi viidava rikkumiste uurimise keerukusest, peaksid EKP järelevalveülesannetega seotud halduskaristuste rakendamisel ja jõustamisel kehtima pikemad tähtajad võrreldes nende tähtaegadega, mis kehtivad EKP järelevalveülesannetega mitte seotud sanktsioonide rakendamisel. Nende tähtaegade peatumine ja katkemine peaks olema reguleeritud samamoodi, võttes samuti arvesse, et rikkumismenetlus järelevalve valdkonnas võib kattuda samadel faktilistel asjaoludel põhineva kriminaaluurimise ja kriminaalmenetlusega.
- (11) Määrust (EÜ) nr 2532/98 tuleb vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Muutmine

Määrust (EÜ) nr 2532/98 muudetakse järgmiselt:

1) artiklit 1 muudetakse järgmiselt:

a) punkt 6 asendatakse järgmisega:

„karistusmaksed” – rahasummad, mida ettevõtte peab jätkuva rikkumise korral maksma karistusena või selleks, et sundida asjaomaseid isikuid täitma EKP poolt järelevalve valdkonnas antud määrusi ja otsuseid. Karistusmaksed arvutatakse jätkuva rikkumise iga päeva kohta a) pärast ettevõtjale rikkumise lõpetamist nõudvast otsusest teatamist artikli 3 lõike 1 teises lõigus sätestatud korras või b) kui jätkuv rikkumine kuulub nõukogu 15. oktoobri 2013. aasta määruse (EL) nr 1024/2013 (millega antakse Euroopa Keskpangale eriülesanded seoses krediitiasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalve poliitikaga) (*) artikli 18 lõike 7 kohaldamisalasse, siis käesoleva määruse artiklis 4b sätestatud korras;

(*) EL T L 287, 29.10.2013, lk 63.”;

b) punkt 7 asendatakse järgmisega:

„sanktsioon” – trahv või karistusmaksed.”;

2) lisatakse järgmine artikkel 1a:

„Artikkel 1a

Üldpõhimõtted ja kohaldamisala

1. Käesolevat määrust kohaldatakse EKP poolt sanktsioonide rakendamisele ettevõtjate suhtes EKP otsustest ja määrustest tulenevate kohustuste rikkumise korral, kui ei ole sõnaselgelt sätestatud teisiti.

2. Reeglid, mis kehtivad EKP poolt järelevalveülesannete täitmisel halduskaristuste rakendamisel vahetult kohaldatavate liidu õigusaktide rikkumise korral ja sanktsioonide rakendamisel EKP määruste ja otsuste rikkumise korral (edaspidi ühiselt „halduskaristused”), erinevad artiklites 2 kuni 4 sätestatud reeglitest artiklites 4a kuni 4c sätestatud ulatuses.

3. EKP võib avaldada mis tahes otsuse, millega määratakse ettevõtjale halduskaristus seoses vahetult kohaldatava liidu õigusakti rikkumisega või sanktsioon seoses EKP määruste ja otsuste rikkumisega, olenemata otsuse peale edasi kaebamisest. EKP avaldab need otsused vastavalt asjakohasele liidu õigusele olenemata riigisisestest õigus- või haldusaktidest ning, kui asjakohane liidu õigus on sätestatud direktiivides, olenemata riigisisestest õigusaktidest, millega need direktiivid on üle võetud.”;

3) artikli 2 lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Kui rikkumine seisneb kohustuse mittetäitmisel, ei vabasta sanktsiooni kohaldamine ettevõtjat kohustuse täitmisest, v.a juhul, kui otsus kooskõlas artikli 3 lõikega 4 või artikliga 4b sätestab vastupidist.”;

4) artiklit 3 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 1 esimene lause asendatakse järgmisega:

„EKP teeb otsuse rikkumise puhul menetluse algatamise kohta kas omal algatusel või selle riigi keskpanga ettepanekul, kelle jurisdiktsioonis väidetav rikkumine on aset leidnud.”;

b) lõige 10 asendatakse järgmisega:

„Kui rikkumine on seotud ainult sellise kohustusega, mis on EKPSile või EKP-le antud asutamislepingu ja EKPSi põhikirja alusel, võib rikkumisega seotud menetluse algatada ainult käesoleva määruse alusel olenemata sellest, et teatavate riigisiseste õigusaktidega võib olla ette nähtud teistsugune menetlus. Kui rikkumine on seotud ka ühe või enama sellise valdkonnaga, mis ei kuulu EKPSi või EKP pädevusse, ei olene käesolevast määrusest tulenev rikkumismenetluse algatamise õigus pädeva riigisisese asutuse õigusest algatada eraldi menetlus seoses selliste valdkondadega, mis ei kuulu EKPSi või EKP pädevusse. Käesolev säte ei piira kriminaalõiguse kohaldamist ning osalevates liikmesriikides usaldatavusjärelvalve pädevust käsitleva riigisisese õiguse kohaldamist vastavalt nõukogu määrusele (EL) nr 1024/2013.”;

5) lisatakse järgmised artiklid 4a kuni 4c:

„Artikkel 4a

Erireeglid seoses EKP poolt järelevalveülesannete täitmisel rakendatavate sanktsioonide ülemmääradega

1. Kui rikutakse EKP poolt järelevalveülesannete täitmisel vastu võetud otsuseid ja määrusi, võib EKP erandina artikli 2 lõikest 1 määrata trahve ja karistusmaksed järgmistes piirides.

a) Trahvid: ülempiiriks on rikkumisest tulenev kasu või välditud kahju kahekordne määr, kui see on võimalik kindlaks määrata, või 10 % ettevõtja aastakäibest.

b) Karistusmaksed: ülempiiriks on 5 % keskmisest päevakäibest iga rikkumispäeva eest. Karistusmaksed võib määrata kõige rohkem kuue kuu eest alates karistusmaksete määramise otsuses märgitud kuupäevast.

2. Lõike 1 mõistetel on järgmine tähendus: a) „aastakäive” – asjaomases liidu õigusaktis sätestatud juriidilise isiku aastakäive vastavalt sellise isiku viimasele kättesaadavale majandusaasta aruandele. Kui kõnealune ettevõtja on emaeetvõtja tütarettevõtja, loetakse aasta kogukäibeks EKP järelevalve all oleva kontserni emaeetvõtja viimase kättesaadava konsolideeritud majandusaasta aruande põhjal saadav kogukäive; b) „keskmine päevakäive” – punktis a määratletud aastakäive jagatuna 365-ga.

Artikkel 4b

Erimenetlus seoses EKP poolt järelevalveülesannete täitmisel rakendatavate sanktsioonidega

1. Erandina artikli 3 lõigetest 1 kuni 8 kohaldatakse käesolevas artiklis sätestatud reegleid EKP poolt järelevalveülesannete täitmisel vastu võetud otsuste ja määrustega seotud rikkumiste suhtes.

2. Pärast rikkumismenetluse läbiviimist EKP poolt artikli 6 lõike 2 alusel kehtestatud eeskirjade kohaselt esitab järelevalvenõukogu määruse (EL) nr 1024/2013 artikli 26 lõikes 8 sätestatud menetluses EKP nõukogule lõpliku otsuse eelnõu ettevõtja suhtes sanktsiooni rakendamise kohta. Enne järelevalvenõukogu poolt EKP nõukogule lõpliku otsuse eelnõu esitamist peab ära kuulama asjaomase ettevõtja seoses väidetava rikkumisega.

3. Asjaomasel ettevõtjal on õigus taotleda EKP nõukogu poolt lõike 2 kohaselt tehtud otsuse läbivaatamist vaidlustusnõukogus määruse (EL) nr 1024/2013 artiklis 24 sätestatud korras.

Artikkel 4c

EKP poolt järelevalveülesannete täitmisel määratavate halduskaristuste tähtajad

1. Erandina artiklist 4 aegub õigus teha halduskaristuse määramise otsus seoses vahetult kohaldatava liidu õigusakti või EKP poolt järelevalveülesannete täitmisel vastu võetud otsuse ja määruse rikkumisega viie aasta möödumisel rikkumise toimumisest või jätkuva rikkumise korral viie aasta möödumisel selle lõppemisest.

2. Lõikes 1 sätestatud aegumise katkestab mis tahes EKP poolt uurimiseks ette võetud toiming või rikkumisega seotud menetlus. Aegumine katkeb päeval, mil sellest tegevusest teatatakse asjaomasele järelevalve alla kuuluvale üksusele. Pärast iga katkemist algab aegumine uuesti. Siiski ei ületa tähtaeg kümmet aastat rikkumise toimumisest või jätkuva rikkumise korral selle lõppemisest.

3. Eelmistes lõigetes sätestatud tähtaegu võib pikendada, kui: a) EKP nõukogu otsust vaadatakse läbi vaidlustusnõukogus või Euroopa Liidu Kohtus või b) kui asjaomase ettevõtja suhtes on samade faktiliste asjaolude alusel käimas kriminaalmenetlus. Sellisel juhul pikendatakse eelmistes lõigetes sätestatud tähtaegu aja võrra, mis kuulub vaidlustusnõukogul või Euroopa Liidu Kohtul otsuse läbivaatamiseks, või kuni asjaomase ettevõtja suhtes kriminaalmenetluse lõpetamiseni.

4. EKP toiming, mis on suunatud rakendatud halduskaristusest tuleneva makse või maksetingimuste täitmisele pööramisele, katkestab halduskaristuse täitmisele pööramine aegumise. EKP õigus halduskaristuse rakendamise otsus täitmisele pöörata aegub viie aasta möödumisel selle otsuse tegemisest. Halduskaristuse täitmisele pööramise aegumine peatub:

- a) kuni on möödunud määratud halduskaristuse osas määratud maksmise tähtaeg;
- b) kui halduskaristuse osas määratud makse täitmisele pööramine on peatatud EKP nõukogu või Euroopa Kohtu otsusega.”

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub [kuupäeval].

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides kooskõlas aluslepinguga.”

Frankfurt Maini ääres, 16. aprill 2014

EKP president

Mario DRAGHI
